

દુપળાતમુ
સુરેણ પા. ભટ્ટ
99789-26251

હાઈકુ

સલામી સવારની..

જમીન પર ચાલનારા હવામાં ગૂંઠશે !
સત્તા અને પદની બયાં હવા, ફૂલશે !
દૂંબણે આસન કોઈના ને લાભ મૂલશે !
નાંધી મુઠિના લેદ-ભરમ આજ ખૂલશે !
(આજ મત-ગણતરી)

ઈચર પણ,
દે અંગ આડા કાન -
નેતાની જેમ...
(સ્વાર્થી બાંદી)

શેડ-શો, રેલી,
બાદતી મેદની ની -
ખૂલશે પોતા...
(પોકા પ્રણ પ્રેમ)

ચિંતન

પાંચ ધાત કા પિંજારા, સો તો આપના નાંની,
આપના પિંજારા વહાં જસે, આગમ અગોર માંછી

ઉપરોક્ત સાધી કહેતું કંબીરામાંથી લેવામાં આપેલ છે.
પૃથ્વી, પાણી, અભિન, વાયુ અને આકાશ એ પાંચ તત્ત્વનું મનુષ્યનું સ્થૂળ શરીર બનેલું છે.
પણ કંબીર કહે છે કે કંઈ આપણું નાની. સ્થૂળ શરીર એ આપણાં આન્માનું ધર છે. અનું મૂલ્યલોકની માનવી સમજે છે. પણ આપણું ધર તો અગમ-અગોર છે. જ્યાં ઈન્ફ્રાચી પદોંચી શક્તિ નાની. એ ધર ખણ એટલા માટે છે કે ત્યાં કોઈ સાંસારિક માયા-મમતા કે વૃષ્ણા પદોંચી શક્તિ નાની.

કંબીર કહે છે એ દેછદ્વારી પિંજારમાં પરમાત્મા આત્મારૂપે વાસ કરે છે.

સુવિચાર

- તુ મુજસે મેરે ગુનાંની કાઢિસાખ ના માંગ મેરે ખૂદા,
- મરી હાઈર લીધાને મે, કલમ તેરી ની તો ચલી થી - સુનોધ પંચોલી
- ખૂદીઓ જામ પોતો છે, દુંગાઓ ને લોકાંનો પાંદે,
- અમે બસ પુષુ રહેવાના, બાબ અવરોધની આડે - એસ. ભડકાચાર્ય
- કોઈ તમને મળની ચાએ અને તમે મળી ના શકો,
- સમયને એવી આયારી કદી ન આપવી - વગ્રાંસ કુરીયન
- ખેલ માં મુશ્કી અને પોતામાં માંચું છુફાવી રોઈ શકો છો તો સ્વનંત્ર છો - ચિંગારાન ગુજરાતી
- ક્રાવ તે બોલ્યા હતા, લો આજે હું બાલ્યો, આવિતોકાંબે બને બારે હોઈશું - સંત વગ્રાંસ
- જે રીતિહાસ નાની જાતના એ જે એટિહિસિકાતાની વાતો કરે છે - ઓશો
- આજનું ઔપથ: કેરીની ગોટાલાનું ચૂર્ઝ મધ્ય સાથે લેવાથી હરસ-મરા મટે છે.

(સંકલન : ડિપક વી. આશાર)

નોદ્ધકથા

અકબને બીરબલને કહું, ‘‘ભીરબલ, કોઈ એવો વિકિંગ શોશી લાવો, જે ખુદિમાનો એ ખુદિમાન હોય.’’ ભીરબલ કહું, ‘‘જાંબાળા એક આદવારિયું આપો અને બોંદુક પણ આપો હું આપની પાસે સૌથી ખુદિમાન વિકિંગ હાજર કરીશ.’’ અકબને કહું, ‘‘ભીરબલ, એક સો જોનામઠોણો એપું હું અને એક આદવારિયું આપું હું.’’
બીરબલને એક આદવારિયું મન્યું એટલે કે જરૂર આપણા કરવા લાગ્યો, એક સો સોંસા મહિંદો ગરીબોણી મદદમાં વાપરી નાખી. સતતે હિંદુસે એક બકરી ચચારો બચાવતો ભરવાનું શોશી એને નવગાંધી ધોવાની સ્વર્ણ કપડા પહેરાવી રાખ પણ ચાલ્યો. રસતામાં ભરવાને શિંબાડી નીંદું કરું. ‘‘રાખ દરબારમાં જઈ ભીરબલ કહું, ‘‘મહારાજા, અની ખુદિશાની વિકિંગ આપાની સમખ લાજર છે.’’ લાંબાશાહ ભરવાને પછુંનું, ‘‘તું કંધ રહે છે, તાપ પિંદા ને કંધાં નામીની બોલે છે? અને એવી આદવારિયું કરું. ‘‘ભીરબલ, તું કંધ રહે છે?’’ લાંબાશાહ ભરવાને બીરબલ કે ખૂદુંનું હું અને આજે નાની તો નાની?

બીરબલને એક આદવારિયું મન્યું એટલે કે જરૂર આપણા કરવા લાગ્યો. એક સો સોંસા મહિંદો ગરીબોણી મદદમાં વાપરી નાખી. સતતે હિંદુસે એક બકરી ચચારો બચાવતો ભરવાનું શોશી કપડા પહેરાવી રાખ પણ ચાલ્યો. રસતામાં ભરવાને શિંબાડી નીંદું કરું. ‘‘રાખ દરબારમાં જઈ ભીરબલ કહું, ‘‘મહારાજા, અની ખુદિશાની વિકિંગ આપાની સમખ લાજર છે.’’ લાંબાશાહ ભરવાને પછુંનું, ‘‘તું કંધ રહે છે, તાપ પિંદા ને કંધાં નામીની બોલે છે? અને એવી આદવારિયું કરું. ‘‘ભીરબલ, તું કંધ રહે છે?’’ લાંબાશાહ ભરવાને બીરબલ કે ખૂદુંનું હું અને આજે નાની તો નાની?

બીરબલને કહું, ‘‘ભીરબલ, તું કંધ રહે છે?’’ લાંબાશાહ ભરવાને બીરબલ કે ખૂદુંનું હું અને એવી વિકિંગ હાજર છે?’’ લાંબાશાહ ભરવાને બીરબલ કે ખૂદુંનું હું અને એવી વિકિંગ હાજર છે?’’

‘‘ઉત્તમ કલા તે છે જેમાં માનવીનાં હાથ, મસ્તક ને હેણાનો સમનવય થયો હોય.’’

આજના આ જેટ-રેસ'ના

યુગમાં ગાણકાપ સ્પર્ધા ચાલી

રહી છે. નાનાપણીયે જ બાળકને ભષણવા ઉપરાંત

સ્વિંગ, ગાંસિંગ, સ્ટ્રુડિક અને એવી કંટેટલી વસુનો

શીખવા મા-બાપ મોંઘાટ

કલાસિકસમાં બાળકને મોકલી રહે

દે. કટલાક બાળકોને એ પ્રાકરણીની પ્રાકરણીની વિકિંગ

પ્રતુલિનીમાં અનંદ અનુભૂતિ હોય

છે જે જાયારે એવી વિકિંગ

છે એવી વિકિંગ

એ વિકિંગ

</div